

der ikke tale om udgifter til bygningsbestanddele, men derimod til løsøre, foreligger der ingen udgift vedrørende boligen, og udgiften kan derfor ikke fradrages.

I § 1, stk. 5 er dog opregnet visse særlige udgifter til installationer eller anskaffelse af indretninger, som ikke kan fradrages efter den foreslåede ordning, uanset at der er tale om udgifter vedrørende boligen.

Bestemmelsen indeholder desuden forslaget om at lade fradraget i skatten omfatte udgifter, som ejere af ejerboliger afholder til en energikonsulent i forbindelse med, at denne foretager en vurdering af ejendommens energiøkonomiske tilstand. Arbejdet skal være udført af en energikonsulent, der er beskikket af boligministeriets byggestyrelse.

Efter de gældende regler kan ejere af ejerboliger og udlejningsejendomme begære ejendommen besigtiget af en energikonsulent. En beboerrepræsentation kan til gengæld opfordre ejeren til at lade foretage en gennemgang af ejendommen. Lejerne har krav på at blive orienteret om resultatet af gennemgangen. På denne baggrund er fradraget for disse udgifter, der skal træde i stedet for tilskudsordningen, begrænset til at gælde for ejere af ejerboliger. Som tidligere nævnt ændres tilskudsordningen for energibesparende foranstaltninger for ejere af udlejningsejendomme ikke.

Energikonsulenter skal for at blive beskikket være praktiserende arkitekter eller rådgivende ingeniører med mindst fem års erhvervs erfaring. Herudover stilles der en række krav til konsulentens udførelse af hvervet, ligesom det er en betingelse for at opnå beskikkelse, at konsulenten er ansvarsforsikret, samt at han er momsregistreret. De nærmere vilkår for at opnå byggestyrelsens beskikkelse findes i boligministeriets bekendtgørelse nr. 422 af 14. juli 1982 om begrænsning af energiforbruget i bygninger.

De udgifter til undersøgelser m.v., som efter forslaget kan fradrages i indkomsts-katten, er for det første udgifter til varmesyn. Ved varmesynet foretager energikonsulent en opstilling over, hvilke foranstaltninger, der skal foretages, for at der kan udstedes energiattest. Det er ingen betingelse for at opnå fradrag for udgifter til varmesynet, at de foranstaltninger, der er nævnt i varmesynsrapporten, rent faktisk udføres.

Energiattest udstedes, når konsulenten ved varmesynet af bygningen finder, at denne i energiøkonomisk henseende er på højde med de krav, der stilles til nybyggeriet, idet der dog tages hensyn til bygningens alder, konstruktion, investeringens rentabilitet og lignende. Også udgifter til energi-

konsulentens honorar for at udstede energiattest skal efter forslaget kunne fradrages i skatten.

Energikonsulenten kan endelig yde teknisk bistand og rådgivning i forbindelse med foranstaltningernes gennemførelse. Konsulenten kan f. eks. undersøge om ejendommen efter udførelse af foranstaltningerne er bragt i en sådan energimæssig stand, at der kan udstedes energiattest. Det foreslås, at også disse udgifter skal indgå i fradraget. De nærmere regler om gennemgang af boligen m.v. findes i den nævnte bekendtgørelse nr. 422 af 14. juli 1982 om begrænsning af energiforbruget i bygninger.

Til § 2

Bestemmelsen indeholder forslaget om, at standardfradraget bortfalder i indkomstårene 1983 og 1984 for ejere af boliger, der er omfattet af forslaget.

Det er fundet rimeligt, at personer, der er fyldt 67 år ved indgivelse af selvangivelse for det indkomstår, som fradraget vedrører, skal kunne vælge mellem på den ene side det foreslåede fradrag i skatten for faktisk afholdte vedligeholdelses- og forbedringsudgifter og på den anden side standardfradraget. Kredsen af pensionister m.v., der kan vælge mellem de to fradrag, svarer til den kreds af skattepligtige, der svarer lejeværdi af egen bolig efter den lave procentsats, jfr. ligningslovens § 15 G, stk. 2.

Valget mellem de to fradragsformer træffes ved indgivelse af selvangivelse for hvert af de to indkomstår, hvori den foreslåede ordning skal gælde. Der kan således vælges én fradragsform i 1983 og en anden i 1984.

Til § 3

Efter forslaget kan ejere af ejendomme, der både tjener til bolig for ejeren og i væsentligt omfang til erhvervmæssig virksomhed, fortsat fradrage vedligeholdelsesudgifter vedrørende den erhvervmæssigt benyttede del i den skattepligtige indkomst, jfr. ligningslovens § 15 K, stk. 2.

Også driftsudgifter vedrørende den del af en landbrugsejendom, der ikke udgøres af stuehuset, kan fortsat fradrages i den skattepligtige indkomst.

Ejere af disse ejendomme kan herefter fradrage vedligeholdelses- og forbedringsudgifter vedrørende beboelsen i den beregnede indkomsts-kat. I øvrigt opretholdes de gældende regler. Det betyder, at vedligeholdelsesudgifter vedrørende den erhvervmæssigt benyttede del af ejendommen fort-